

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul XX(2020), nr. 421(1 –15 Mai)

Dragii mei enoriași! Hristos a înviat!

Sindromul scenaritei. Din 1989 până astăzi asistăm la o degradare morală îngrijorătoare în societatea noastră. Ea îmbracă cele mai diverse forme. Zi de zi auzim la televizor cât de mult au furat aleșii noștri, parcă ar fi la un concurs de corupție. Oamenii cinstiți și demni pe care-i alegem la urnă sunt de nerecunoscut peste câteva luni, după ce ajung sus-sus. Ajungi să ai senzația că nimeni și nimic nu mai este cinstit și integru, că nimeni nu mai este interesat de destinele țării, că toți își urmăresc propriile interese și în primul rând propria îmbogățire. Ajungi să ai senzația că țara e vândută bucată cu bucată unora și altora, că unii și alții de aproape și de aiurea sunt pe punctul de a ne ocupa și de a ne stăpâni. Cui folosește?

Situația nu privește numai partea internă, ci și cea externă. Află că majoritatea din conducătorii marilor puteri ale lumii sunt corupți, că fac parte din tot felul de structuri mafioate, că au „dosar” pătat de tot felul de păcate grele. Aflăm că sunt organizații și grupări oculte mondiale, care urmăresc distrugerea unei părți din populația globului prin războaie provocate artificial, prin medicamente falsificate, prin vaccinuri dubioase etc. etc. Cui folosește?

Parcă au dispărut modelele pozitive din structurile înalte ale societății. Posturile de televiziune încearcă să ne vâre sub nas false modele și repere morale și artistice. Marii artiști de altădată fie au plecat dezgustați dintre noi, fie s-au retras consternați și uitați. Avem o cultură bogată și cu toate acestea vezi tot felul de însăilări puerile, fie că e vorba de filme, fie de piese de teatru. Sunt laudate cărți în care autorii folosesc un limbaj de care ți-e scârbă și ți-e rușine să te atingi. Cu cât folosesc mai mult cuvinte triviale, cu cât descriu mai mult scene scabroase, cu atât sunt socotiți mai talentați. Cui folosește?

În lumea de rând sunt nenumărați Gică-contra, care continuă la nivelul lor denigrarea. Te trezești tras de mânecă de unul sau de altul, mai mult sau mai puțin neisprăviți, care-ți șoptesc câte toate despre cutare și despre cutare personalitate politică din interiorul sau din exteriorul țării. Acești oameni mărunți, care nu au reușit să se remarce cu nimic în viața personală, știu totul și mai mult decât atât despre oamenii politici din țară și din străinătate. Toți, dar absolut toți sunt personaje negative din cei prezentați. Acești indivizi nu sunt în stare să-ți dea un singur exemplu pozitiv, în schimb, cum aud de un nume, știu totul despre acel om și, din păcate, nimic bun. Totul e sumbru, totul e fals și perfid. Acești indivizi se pricep la toate: la fotbal, la politică, la justiție, la medicină, la orice, numai să-și rânduiască propria viață nu se pricep.

Mai deunăzi auzeam pe unii denigrându-ne instituțiile și conducătorii pentru măsurile ce le-au luat în cazul actualei pandemii. Nimic n-a fost bun, totul a fost aberant. Iohanis e protestant, Orban catolic, Raed Arafat musulman și toți au uneltit la distrugerea Bisericii Ortodoxe. Microbul nici n-a existat, ci a fost doar o invenție. Te crucești auzind asemenea aberații. Oamenii aceia au făcut tot ce le-a stat în putință să stopeze răspândirea bolii, să ne protejeze viața și sănătatea. Așa se explică faptul că în țara noastră au fost foarte puțini morți în comparație cu alte țări. Măcar de ar avea acești indivizi minimum de respect față de memoria medicilor și asistenților morți pe câmpul de luptă, față de memoria celor peste o mie de morți. Acești indivizi zvonști și răspândaci știu de acum că vaccinul care se va inventa va conține substanțe otrăvitoare, cip-uri care ne fură identitatea și multe altele! Indiferent ce-ar fi și ce s-ar zice, întotdeauna Gică-contra găsește o poveste, o explicație care încearcă să demoleze varianta oficială.

Am auzit un banc, care mi se pare foarte potrivit în acest context. Într-un avion călătoreau alături o studentă cu un domn. Nu se cunoșteau. Domnul voia cu orice preț să intre în vorbă cu fata. La un moment dat i-a propus să poarte o conversație. „- Despre ce vreți să vorbim?”- I-a întrebat fata. „- Uite, spre exemplu, despre încălzirea globală, despre înarmarea nucleară și orice altceva!” a zis domnul plin de sine. „- Domnule, i-a zis fata, am și eu o nelămurire, poate poți dumneata să-mi dai o explicație!” „- Bineînțeles, domnișoară!” „- Domnule, vaca, oaia, capra și calul mănâncă aceeași iarbă verde, același fân. Cu toate acestea, balega vacii are aspect de plăcintă, a calului seamănă cu ouăle, iar a oilor și caprelor cu

măslinile. Poți dumneata să-mi spui de ce?” „- Domnișoară, să-ți spun drept, la asta nu m-am gândit! Nu știu să-ți dau răspuns!” „- Păi, bine domnule, dacă nu știi să spui două vorbe despre o balegă, nu ți-e rușine să vorbești despre încălzirea globală și despre înarmarea nucleară?”

Un nea Gică-contra a rămas foarte stupefiat deunăzi, când s-a oferit să-mi trimită tot felul de materiale privind oculta mondială și tot felul de mașinațiuni secrete din cercurile înalte ale lumii și eu am refuzat. I-am spus că nu mă interesează. M-a întrebat de ce nu mă interesează, fiindcă e vorba de existența lumii, a planetei. I-am răspuns: „Dacă Dumnezeu m-ar fi considerat capabil să conduc și să judec lumea, m-ar fi pus într-un post corespunzător, dar pe mine m-a pus să fiu un simplu popă de țară. La judecata de apoi nu mă va întreba de ce n-am rezolvat problemele mondiale, ci de ce n-am făcut slujba cum trebuia, de ce a murit cutare din parohia mea nespovedit și negrijit, de ce s-a spânzurat cutare din parohia mea, de ce n-am lucrat suficient pentru mântuirea lui cutare enoriaș, de ce nu m-am pregătit eu însumi pentru propria mântuire, de ce am pierdut vremea tăind frunze la câini și altele asemenea.

Demult, pe vremea când nu erau televizoare și internet, oamenii ședeau la ușa sobei și creau povești, legende, snoave, cântece și altele asemenea. Acum creează scenarii privind unul sau altul suspus, crezând că prin asta arată cât sunt de deștepți și de informați. Unele privesc probleme atât de înalte, care, în mod normal ar trebui rezolvate numai de Dumnezeu.

Dacă ar vorbi niște oameni competenți, care au acces la informații secrete, oameni cu pregătirea necesară pentru a analiza situațiile vizate, oameni politici, diplomați, oameni din serviciile secrete, oameni de știință, ziariști adevărați, ar fi cu totul altceva, dar să-i dai crezare lui nea Gică-contra....! Mde!

Am spus în repetate rânduri și voi mai repeta de câte ori va fi nevoie: să ne facem fiecare datoria noastră acolo unde suntem puși, să ne vedem de sufletul nostru, să ajutăm și pe alții cât putem sau măcar, dacă nu putem, să nu le facem rău, să nu-i împingem în prăpastie, să ne rugăm cu timp și fără timp pentru ca Dumnezeu să ne ocrotească pe noi, familia noastră, țara noastră și lumea întreagă. El este Conducătorul Suprem al lumii și El știe mai bine decât noi ce trebuie și ce nu trebuie pentru lumea pe care a creat-o și pe care a iubit-o atât. Sunt instituții speciale în țara noastră și în alte țări, care analizează toate aspectele negative și sunt abilitate să ia măsurile necesare.

Asemenea scenarii și zvonuri alarmiste nu fac decât să dezorienteze lumea, să ducă la pierderea încrederii în instituțiile statului, la răcirea dragostei de țară. Fără să-și dea seama, acești Gică-contra, scenariștii de ocazie, fac jocul cine știe căror puteri dușmănoase țării noastre și poporului român și nu se știe când starea de spirit ce-o inspiră aceste scenarite alarmiste poate să ne coste enorm ca națiune. Cui folosește? Românilor în nici un caz!

*

Tânguire la vreme de încercare. Redăm mai jos un fragment din scrierile Cuviosului Nil Dorobanțu, mehedințeanul nostru atât de uitat și nedreptățit și în viață, dar și după moarte. Sunt rânduri scrise când el însuși era greu încercat și prigonit, dar în ele recunoaștem și vremurile noastre de azi. Parcă sunt jeluri ale prorocilor de altădată:

„V-am cântat din fluier și n-ați jucat de bucurie, V-am cântat de jale și n-ați plâns”.

O, ce mângâieri cerești îmi dai, Iisuse dulce! De ce plângi, Iisuse, peste cetățile Tale pustiite? Lovești și în Casa Ta și în aleșii Tăi? O, ce mânie va fi peste cei răi, dacă lovești fără cruțare și pe cei drepți! O, ce înfricoșare! Oprește mânia Ta! O, câtă grijă paternă și maternă mai ai de mine! E timpul când se poate spune mereu, că a înviat Hristos. Se împlinesc patru ani de vedenii și teofanii din 9 iulie 1955, ca o facultate nouă teologică și teofanică în legătură cu cerurile. Odată ce semenii nu mă pot suferi și sunt ca o ciumă pentru frați, trebuie să plec mai departe spre Calvar. Măcar silit duc Crucea și predic din demnitate din loc în loc, dacă de voie sau din comoditate n-aș vrea. Slavă Ție, Iisuse dulce. Fiind pustnic, trebuie să fiu supus și în pustnicie, așa că n-am unde să-mi plec capul între voi, oamenii. Oamenii vor să ne despartă, ca să nu mai fim, nici doi sau trei, întru Hristos. Dar Hristos e pururea cu noi și, fiecare fiind cu Hristos, nu suntem singuri, chiar dacă toți ne-ați părăsit. E soare printre lacrimi și dureri. Dar în mijlocul prigoanelor ești Tu, Iisuse dulce, cu mine. E o mare de lacrimi în inima-mi rănită. Aș plânge întruna. Mângâie, Iisuse, pe sluga Ta mică și prigonită. Mi-a venit toată Biserica în casă și sunt cu toată Ortodoxia pentru o clipă. Dar mâine cine știe. Plânge ploaia peste acoperișuri. Și plâng candelile tainice ale sufletului de nostalgia Paradisului. Ce har, ce taină! Trec oi vândute. O, oile mele pribegite și prigonite! O, ce judecată! O, ce fulgere și trăsnete vor fi! Până când rabzi, Doamne, Dumnezeul meu atotputernic? Sunt mulțumit și fericit, că Te am pe

Tine, Iisuse, și Euharistia. Cum să nu te împărtășești, dacă ești prigonit? Și cum să nu fii prigonit, dacă te împărtășești? Veți fi prohibiți de la Euharistie și privați de cele sfinte. Miluieste-mă, că sunt mic și prigonit și n-am loc unde să-mi plec capul în valea plângerii. Îți scriu din foisorul de sus, din surghiunie, cu sufletul întristat până la moarte. Că n-am nici o putere și nu pot face nici un bine și totuși lumea mă consideră zeu. Iartă-mă, Doamne, că doar eu nu vreau asta. Dar ai spus să fii lumină înaintea oamenilor, ca să fie proslăvit Tatăl Ceresc. Tu, Hristoase, ești Lumina, pe când în mine e atâta mânie, răutate, răzbunare, poftă, iraționalitate, inconsecvență etc. Nu-mi place cum sunt. Și n-am loc și timp să întorc măcar un suflet la Tine. Doamne, Tu știi cât de mult iubesc oile cele pierdute! Sunt atât de înconjurat și singur și învăluit de toate părțile, fără nici o putere, fără nici un reazem. Mă simt gol și părăsit și îndurerat și plin de toată amărăciunea. N-am nici o putere, decât să plâng ca Adam și Eva în fața porților Edenului. Că mi-e dor și mie de Sfânta Biserică și de Tine, Hristoase, și Te caut în cămări, în pustie, în creaturi, unde găsesc numai hristoși mincinoși și pseudoproroci. Numai pe Tine Te iubesc, Hristoase, și pe Tine, Adevăratul Mesia, Te ador și Te caut cu dor nostalgic, iubire, adorare. Slavă Ție, Hristoase, că nu mai sunt părăsit, ci sunt plin de iubirea Ta sacră divină și m-ai acoperit întru toate și mi-ai încredințat Sfânta Ta Biserică. Ajută-i, Hristoase, pe cei ce-mi ajută să biruiesc, să fii cu Tine, să mă întăresc. M-ai învrednicit de har și binecuvântare, deși nu merit nimic. Dar sunt cu Sfânta Biserică în spinare pentru Tine, Hristoase. Tu ești cu adevărat Iubire și m-ai desfătat în dragoste sacră și divină. Îți mulțumesc, Îți sunt recunoscător. M-ai acoperit cu acoperământul feței Tale și m-ai apărat mereu.

Fie Numele Tău, Hristoase, binecuvântat de acum și până-n veac. Te iubesc veșnic”.

*

Sfaturi duhovnicești. Din ultimele îndemnuri adresate tinerilor ale Înaltpreasfințitului Pimen, arhiepiscopul Sucevei, recent trecut la cele veșnice, spicuiam câteva:

„Ca părinte duhovnicesc, adresez tinerilor îndemn: citiți cât mai mult din publicistica lui Mihai Eminescu! Veți găsi aceste pagini publicate sub formă de broșuri și la biblioteca fiecărei parohii și mănăstiri din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților; îndreptați-vă pașii și inimile cât mai des spre Putna; acolo vă veți întâlni și cu Mihai Eminescu, cel care ni l-a înfățișat pe Ștefan cel Mare ca model de trăire a virtuților creștinești și patriotice; să citiți cu glas sau în șoaptă, în fața bustului său, poezia Doina, numită de un bun român „o rugăciune” și veți înțelege cel mai bine, când veți ajunge în Parlament sau în Guvern, cum să conduceți țara; veți înțelege cât de mult au greșit parlamentarii de azi, dând legea vânzării de terenuri străinilor; au fost înstrăinate peste 2 milioane de hectare – „curată trădare de țară”–, dispreț total față de eroii neamului care și-au dat viața pe câmpurile de luptă pentru apărarea pământului Țării, sfințindu-l cu sângele lor. „Patriotismul”, spune tot Mihai Eminescu, „...este iubirea trecutului. Fără cultul trecutului nu există iubire de țară”.

*

In memoriam: Arhiep. Pimen Zainea al Sucevei și Rădăuților. Eram elev la seminar. La fiecare sfârșit de an școlar se organiza câte o excursie într-o anumită regiune a țării, alta de fiecare dată. În cei cinci ani cât am fost elev acolo am avut ocazia să cunosc, în mare, aproape toată țara. Din fiecare zonă păstrez și azi multe amintiri. Cu ani în urmă am scris un articol, **Lecția de istorie**, în care povesteam vizita de atunci la Mănăstirea Putna, mai precis la muzeul mănăstirii. M-a impresionat magistrala prezentare a călugărului-ghid. Regret și azi că nu l-am rugat să-mi spună numele. Mai târziu, ajungând cartea mea, **Istoria clipei**, în mâinile regretatului episcop Gherasim al Rădăuților, nu mică mi-a fost surpriza, când am primit o scrisoare de la dânsul, în care menționa că în perioada respectivă și dânsul era ghid acolo și e foarte posibil ca acel călugăr care m-a fascinat să fi fost chiar dumnealui. Am corespondat câțiva ani cu Preasfințitul Gherasim, am făcut schimb de cărți, până a trecut dincolo.

Aflând în ultimele zile că în acea perioadă și Înaltpreasfințitul Pimen era ghid la mănăstirea Putna, consider că nu strică să reiau acel articol și Dumnezeu știe mai bine care era adevărata identitate a ghidului de atunci.

„Lăcașurile și bisericile creștine ortodoxe au fost dintotdeauna păstrătoarele unor valori morale, culturale și naționale de neînlocuit. Unii ierarhi, preoți și călugări au păstrat în conștiința neamului românesc speranța de mai bine, au menținut în actualitate marile deziderate istorice ale națiunii române: unitatea, independența, dreptatea etc.

Prima dată când am avut această revelație a fost în vara anului 1970. Eram elev la Seminarul Teologic din Craiova. Atunci, ca în toate vacanțele de vară, m-am dus în excursia organizată de aceea școală teologică la mănăstirile din Moldova.

La Putna am avut un adevărat impact cu Istoria, cu realitatea istorică românească. La muzeul mănăstirii era ghid un călugăr între două vârste, cu figură de schimnic. Împreună cu grupul nostru de seminariști vizitau în acel moment muzeul alte două grupe de elevi din diferite părți ale țării. Explicațiile călugărului reduceau la tăcere șotiile copilărești ale vizitatorilor. După ce am trecut prin câteva săli, am ajuns în aceea în care se afla expus tabloul lui Ștefan cel Mare și harta României Mari, așa cum arăta ea la 1918. Aici ni s-a arătat ghidul în toată măreția sa de educator și patriot. Cred că ne-a vorbit în fața hărții și tabloului mai bine de o jumătate de oră, dar nimeni n-a observat trecerea timpului. Auzisem despre Basarabia și Bucovina doar de la părinți și bunici. Atunci auzeam și vedeam. Lucrurile aveau o prospețime și o frumusețe a lor, care impuneau atenție, concentrare până la lacrimi. Și călugărul știa să-și dozeze cunoștințele și expunerea, ca să meargă la suflet.

Atunci mi s-a revelat adevărul istoric al raptului de la 1940 în toată urâciunea lui. Atunci l-am înțeles pe Ștefan și lupta lui, altfel decât îl înțelesesem din manual. Atunci am înțeles ce înseamnă a fi un mare dascăl de istorie și a ști să aprinzi din făclia sufletului tău luminițele patriotismului celor mici și însetați de cunoaștere.

În timp ce călugărul ne explica de ce este supărat Ștefan cel Mare în tablou, am întors capul și am privit spre grupul de profesori aflat în spatele nostru, al elevilor. Câțiva profesori ai grupurilor de elevi aflați împreună cu noi, seminariștii, probabil mai temători sau mai activi(ști), îi făceau desperați semne cu mâinile călugărului, îndemnându-l să tacă, să schimbe vorba, să nu spună lucrurilor pe nume, fiindcă e periculos. Semănau cu niște surdo-muți !

Călugărul, însă, era orb pentru astfel de gesturi. Prin fața ochilor săi lăuntrici se derulau crâmpiele de istorie, adevărată istorie românească și nu pregeta să le prezinte, în ciuda tuturor pericolelor la care se expunea(...)"

Indiferent care dintre cei doi ierarhi a fost atunci în fața noastră în calitate de ghid, mă înclin în fața memoriei lor, ca mari patrioți .

Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Pimen îi datorez mult, atât eu cât și Parohia Malovăț, fiindcă, prin aprobarea sa, a dotat bisericile, mănăstirile și preoții din eparhie cu multe dintre cărțile editate la Malovăț și la Bârda, fiindu-ne de un mare ajutor.

S-a stins în aceste zile, la cei peste 90 de ani ai săi, dându-ne încă o lecție de modestie cum rar se mai pot întâlni: a lăsat cu limbă de moarte să fie îngropat direct în pământul reavăn de la Mănăstirea Sihăstria Putnei, în mormântul pe care din timpul vieții și l-a pregătit, fără cavou, fără sarcofag, fără catedrală, într-o simplitate care-i face cinste. Dragostea de care s-a bucurat din partea enoriașilor și preoților săi în timpul vieții s-a revărsat acum în torente, în ciuda tuturor restricțiilor și se va manifesta multă vreme de acum încolo prin pelerinajele, rugăciunile și lacrimile de la mormântul lui.

Dumnezeu să te ierte, vrednic ierarh al neamului românesc!

*

File de jurnal – 30 iul. 1982(III). *„Mi-a mai povestit părintele Băbuș, că părintele Arhim. Sofian Boghiu, un bun pictor și un om minunat, a stat vreo 25 de ani într-o singură chilie la Mănăstirea Antim. Toți se extinseseră cât putuseră mai bine, dar la el nu s-a gândit nimeni. Fiind plecat vreo doi ani în Siria, unde a pictat o biserică, părintele Grigore Băbuș a făcut tot ce-a fost posibil ca să-i mai obțină o cameră. Abia cu două săptămâni înainte de sosirea părintelui Băbuș, episcopul-vicar Vasile Târgovișteanu s-a îndurat și a aprobat această favoare.*

M-am dus la Comisia de Pictură Bisericească. L-am găsit acolo pe secretarul Săvescu. Mare (...)! În urma discuției cu el, am înțeles că pictorii au spatele bine capitonat, că este o adevărată mafie în domeniu, care nu urmărește altceva decât bani și bani. De-ar vărui pictorii peste picturile bisericilor noastre și nimeni nu s-ar sinchisi de aceasta! Deși i-am explicat că Ivănescu folosește materiale inadmisibile, nu a dat semne că i-ar păsa. Mai mult, mi-a dat de înțeles, că dacă nu mă „astâmpăr” și nu-l las pe pictor în pace, acesta poate să mi-o „facă” și „o chestie de asta atârnă greu la dosar”. Cum, poate, am interesul să mă transfer „la o parohie mai bună, ori să mă duc în comuna mea”, nu mă sfătuieste să mă „apuc” cu pictorul Ivănescu. Mai mult, după „sfatul” lui Săvescu, „să fac mătânii și să dau acatiste, ca nu cumva pictorul să plece, că mă lasă zece ani cu schelele în biserică”. Drept urmare,

„e preferabil să-i dau oricâți bani va cere și să-i împlinesc orice pretenții, numai să se țină de lucru”. Când am ieșit de acolo, m-am uitat spre cer și am șoptit: „Doamne, Doamne, greu Ți-e somnul!”

Am fost la redacția revistei „Biserica Ortodoxă Română”. Domnul Ioniță Alexandru m-a îndemnat să continui bibliografia: „Nu înseamnă că dacă pleacă un om, totul se oprește!”

La redacție l-am cunoscut pe părintele Pr. Prof. Alexandru Ciurea, fost profesor la Facultatea de Teologie din București și apoi preot în Suedia. I-am spus că i-am scris două scrisori în Suedia, dar nu mi-a răspuns. „-Stimate domn, - mi-a spus -, te pot asigura că scrisorile dumneata au fost aruncate de către onorabilul meu succesor la coșul de gunoi al istoriei!” Aceasta i-a declanșat apoi o serie de destăinuiri în legătură cu actualul preot român din Suedia. Părintele Ciurea i-a fost și profesor, l-a recomandat, l-a ajutat să facă o căsătorie pe cinste, i-a obținut aprobarea să fie hirotonit la catedrala regală din Stockholm, i-a dat o parohie bine pusă la punct, o poziție deosebită în societatea suedeză, dar acesta s-a purtat față de dânsul ca un (...). În diferite feluri și-a arătat micimea. A ajuns până la a afirma în public, că dacă-l va mai întâlni vreodată pe părintele Ciurea, nici „bună ziua” nu-i va da, fiindcă nu merită!” Din revista „Candela”, din care părintele Ciurea făcuse o revistă apreciată și căutată, a scos ornamentele tradiționale, rezumatele și traducerile din limba suedeză și alte multe. „-Dar o va plăti cu vârf și îndesat! O spun eu, Ciurea, care am văzut multe și știu ce vorbesc!” Părintele Ciurea mi-a dat adresa dumnealui și a fost de acord să purtăm o corespondență. „-Eu caut să cultiv, în mod deosebit, contactele directe, discuțiile libere și mi-ar face plăcere să ne întâlnim când vii prin București, ca să stăm de vorbă!”

Părintele Ciurea seamănă cu părintele Bălașa: spirit robust și sigur pe sine, inteligent și cu o profundă cultură, te face să te simți mândru că ai relații cu dumnealui.

Domnul Ioniță mi-a spus despre S. și despre C., președintele Comisiei de Pictură, că sunt niște (...), niște afaceriști, fără pic de caracter.

M-am dus la Cancelaria Sfântului Sinod. Îl căutam pe părintele Axinia pentru a discuta cu dânsul posibilitățile de colaborare la revistele românești din străinătate. Nu l-am găsit. L-am găsit în schimb pe părintele Ioan Dură, fratele asistentului Nicolae Dură de la Institutul Teologic. Nu-l cunoscusem până aici, dar ne-am înțeles excelent. A avut câteva burse în străinătate, s-a căsătorit cu o fată din Grecia, are trei copii și e preot în Olanda. Scoate o revistă, „Mărturie Ortodoxă”. Mi-a cerut materiale. Și-a exprimat chiar dorința de a mă vizita anul viitor, când va veni cu familia în țară.

Am cumpărat set-motor pentru mașină. Anvelope și camere nu se găsesc de câteva luni, deși se fabrică în țară.

Am trecut pe o stradă din spatele magazinului „Cocor”. Câteva sute, poate chiar o mie de oameni așteptau la ușa unui magazin, unde urma să se aducă niște carne.

Am fost la un spectacol la „Rapsodia Română”. Cu excepția scenografiei, nu mi-a plăcut. Spectacolul a fost foarte artificial, cu puțini cântăreți de prestigiu (aproape deloc!), mult dans popular coregrafic!

Mi-am cumpărat patru mii de coli de scris, un flanel frumos pentru mama și am plecat acasă. Pentru că am ajuns prea târziu la gară, am pierdut rapidul și am plecat cu personalul 1005. A ocolit prin Pitești. A fost supraaglomerat. Tren murdar, cu vagoane pline de fum și de miasme. Mulți bețivani, multă gălăgie. De la Pitești au urcat și vreo trei sute de copii din Mehedinți. Veneau din tabără de la Păuleasa (AG). Foarte gălăgioși, au fost îngrămădiți în ultimele două vagoane.

De la Pitești la Craiova eu am avut o companie plăcută. Am mers în compartiment cu o studentă din anul VI de la Facultatea de Medicină din Craiova. Era de loc din Topoloveni. Mi-a vorbit mult despre profesia ei, despre metodele folosite în facultate și în medicină. Era hotărâtă să se reîntoarcă în Topoloveni.

Am ajuns acasă vineri noapte.”

*

Publicatii. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Oferta de carte – mai 2020**, pe blogul **Domnului Ben Todică**, directorul postului de radio în limba română din Sydney (Australia), 1 mai 2020 (<http://bentodica.blogspot.com/2020/05/minilectura-cu-gand-de-seara-si-carti.html>); „**Scrisoare pastorală**”-420, pe blogul **Domnului Ben Todică**, directorul postului de radio în limba română din Sydney (Australia), 10 mai 2020 (<http://bentodica.blogspot.com/2020/05/parohia-malovat-mehedinti-scrisoare.html>); în „Armonii culturale”, Adjud (VN), 11 mai 2020, ediție on-

line(<http://armoniicultural.ro>); în „Logos și agape”, Timișoara, 11 mai 2020, ediție on-line(<http://www.logossiagape.ro>); în „Observatorul”, Toronto(Canada), 11 mai 2020, ediție și on-line(<http://www.observatorul.com>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 13 mai 2020, ediție și on-line (<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); „**Spuneți-ne și nouă cum a fost la biserică?**” în „Națiunea”, București, 14 mai 2020, ediție on-line(<https://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate>); **Mățele Părintelui Ganea**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1028(14 mai), p. 11; **Istorie condensată**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1029(21 mai), p. 12;

*

Precizăm că **Domnul Stănciulescu Cristian**, fostul cântăreț al parohiei noastre, a publicat la Editura „Cuget Românesc” cartea **Ascultă-ți inima!**(358 pag).

Lucrarea este un imn închinat dragostei, fie că dragostea se adresează ființei iubite, lui Dumnezeu, unui ideal, unei profesii etc. Stilul cu care sunt îmbrăcate ideile este inconfundabil și el relevă multă sensibilitate, dedicație, cultură, într-un cuvânt, conturează un portret intelectual bine consolidat. Îi dorim autorului multe alte nestemate de aici înainte!

*

Ajutoare și donații. În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Elisabeta Leferez** din Nürnberg(Germania): **477 lei**; **Doamna Enache Maria** din București: **250 lei**; **Părintele Prot. Prof. Dr. Ioan Dură** din Bruxelles(Belgia) și **Doamna Prof. Univ. Dr. Ana Sofroni** din Chișinău(R. Moldova): câte **110 lei**; **Domnul Buță Cristian**, **Doamna Filip Cornelia**, **Domnul Mișea Ionuț-Flavius** și **Doamna Maria**, toți din Tr. Severin: câte **100 lei**; **Părintele Pr. Gheorghe Croitoru** din Mizil(PH), **Doamna Magheru Angela** din Tr. Severin, **Domnul Ivașcu Eleodor-Constantin** din Tr. Severin și **Doamna Tomeac Vasilica** din Brodina(SV): câte **50 lei**;

Domnul Bârdeanu Nicu a mai achitat pentru contribuția de cult **50 lei**, totalizând până acum **55 lei**. Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Zâmbete. ☺Se spune că și moartea se conformează normelor de protecție. După fiecare folosire își dezinfectează coasa! ☺Toate declarațiile pe proprie răspundere vor participa la o tombolă. Câștigătorul stă o lună în plus în casă. ☺Bărbații traversează cel mai prost moment din istorie: Guvernul nu îi vrea la muncă, poliția nu îi vrea pe stradă, soțiile nu îi vor în casă! ☺Singura persoană care s-a bucurat când m-a văzut cu mască a fost mama! Era visul ei de-o viață să mă vadă doctor! ☺Aseară, la un control al poliției: „- Simt miros de alcool!” „- Asta este, zic eu, pentru că nu păstrezi distanța de doi metri!” ☺Se spune că virusul Covid – 19 ne-a fost trimis de chinezi ca să ne învețe să ne spălăm pe mâini; acum se pregătesc să ne trimită altul, care să ne învețe să ne spălăm și pe picioare.

*

Lucrări în comună. În iarna și în primăvara aceasta, în ciuda pandemiei, comuna noastră a fost un adevărat șantier. S-a construit canalizarea în satul Colibași; s-au asfaltat drumurile în satul Negrești; se lucrează de zor la canalizarea satului Malovăț. Numai în Bârda nu mișcă nimic! Dar și când va începe.....! Ce-o să fie.....! Ce-o să fie.....!

*

Botezuri. În mormântări. În ziua de 9 Mai am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Ilinca Sara-Maria**, fiica **Domnului Ilinca Dragoș-Florian** și a **Doamnei Ilinca Ionela-Aurelia** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 7 Mai am oficiat slujba înmormântării pentru **Munteanu Alexandra**(83 ani) din Malovăț, în ziua de 9 Mai pentru **Nistor Gheorghe**(69 ani) din Tr. Severin, iar în ziua de 15 Mai pentru **Ungureanu Constantin**(67 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program. În cursul lunii **Iunie** avem următorul program de slujbe: **6 Iun.**(Malovăț-Bârda); **7 Iun.**(Malovăț); **8 Iun.**(Malovăț); **13 Iun.**(Malovăț-Bârda); **14 Iun.**(Bârda); **20 Iun.**(Malovăț-Bârda); **21 Iun.**(Malovăț); **27 Iun.**(Malovăț-Bârda); **28 Iun.** (Malovăț); **29 Iun.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 856**, ori pe adresa de e-mail: **stanciulescubarda@gmail.com**.

Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda